

OBSAH

KAPITOLA PRVNÍ,

v níž se laskavý čtenář dozví leccos zajímavého z historie cestování, ale ještě málo o vlastním cíli cesty. Po vylíčení útrap přípravných prací a balení, kdy je Jáva prohlášena za ostrov plovoucí, dorazí čtenář spolu s cestovatelem na letiště. Teprve pak mu bude prozrazeno něco ze zeměpisu. Nicméně celá kapitola neopouští rodnou zemi.

5

KAPITOLA DRUHÁ,

v níž se čtenář spolu s cestovatelem nedostane dále než do Holandska a vyslechne zajímavé poznámky o nevděčnosti lidu z kolonií. Stručně a s obdivem bude zachyceno, co je v Holandsku příjemné, a po pravdě zjištěno, odkud to všechno plyne. Poté se čtenář bude řídit k letišti, aby mohl čtyři dni v klidu meditoval vysoko nad zemí o neosobní kráse a naučené vlídnosti slečen-stewardek. Kapitola nečekaně skončí proroctvím vyčteným z hvězd, jež se vzápětí splní.

14

KAPITOLA TŘETÍ,

která, třebaže je převážně poetická, přece jenom v sobě skrývá nejedno praktické poučení. Čtenář v ní poletí přes tři kontinenty, totiž přes Evropu, kus Afriky i část Asie, a zjistí s úžasem, že je na hranicích Ameriky. Při té příležitosti se dozví cenné podobenství o žravých rybách.

22

KAPITOLA ČTVRTÁ,

v níž se čtenář spolu s cestovatelem rozloučí s mnoha romantickými sny o Orientě, aby v závěru nakonec byl přece jen postaven před záhadu. Mystika se dotkne totiž i věci tak všední, jako jsou kuří oka.

29

KAPITOLA PÁTÁ,

o městě Karáčí, jeho přístavu, šumu a hluku jeho ulic i bazarů, s poučnou vložkou o tom, jak se pere prádlo, a se zaručeně pravým a věrojatným popsáním opravdové faty morgany.

34

KAPITOLA ŠESTÁ,

v níž poutník sní svůj sen o Robinsonovi a přijde na to, že romantika tohoto druhu už vyhynula. Také přeletí rovník, aniž to náležitě může oslavit, a pronese závažné pozorování o nevýhodách civilisace. V této kapitole se konečně před zraky poutníka i čtenáře vynoří z moře ostrov Jáva a letadlo přistane u cíle cesty — v městě Djakartě.

41

KAPITOLA SEDMÁ

stručně popíše tropické ráno, načež se poutník vydá do města. Dříve však se vypraví poněkud do historie, aby se dověděl, jak vznikla Batavia, a vrátí se do Djakarty na hlavní ulici, kde teče kanál, o němž není možno se nezmínit. V závěru se vrátíme k počasí, tentokrát s hlediska politického.

49

KAPITOLA OSMÁ

je věnována obchodu, to jest ličení bazarů, jejich ruchu, vúním i tajemným zákonům. V závěru se dozví čtenář o potulných obchodnících, o tom, jak ohlašují svou živnost, a dostane stručné poučení, jak stavět dům.

57

KAPITOLA DEVÁTÁ

obsahuje výklad o jídle jakož i tropickém ovoci, kdy se ukáže, že naše jablko je nad všechny plody tropů. V dalším je vylíčen život hotelu a lidí v něm, při čemž se cestovatel nakonec spokojí společností malé ještěrky, zvané titjak.

66

KAPITOLA DESÁTÁ,

převážně filologická, ukáže, kterák složitá je javanština a jednoduchá indonéština. Zároveň se čtenář dozví, jak jsou v Indonésii přijímáni Čechoslováci a poohlédne se s poutníkem — ale až v závěru a pouze krátce — po javanských ženách.

73

KAPITOLA JEDENÁCTÁ,

objevující po všech letadlech krásu vlaku a líčící půvab javanské krajiny. Obsahuje též popis ráje vpravdě biblického, takže není divu, když autor upadne do lyrického tónu.

80

KAPITOLA DVANÁCTÁ

vypráví o tanci, hudbě a divadle, při čemž autor tuze lituje čtenáře, že má před očima toliko natištěná slova, zatím co on měl javanské tanečnice.

89

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

je věnována převážně věčnosti, která, vtesána do kamene, tvoří hlavní půvab dávných javanských chrámů. Také se vypráví o stvoření dvou prvních lidí a ponechává se výběru čtenářově, která báje je mu osobně bližší.

97

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

popisuje zánik slavné říše Madjapajitu a příchod koloniálních pánů. Zabíjením a loupežemi upevňuje se nová moc, jejímž symbolem se stává strašný bůh Adityawarman, ale nade vším vítězí indonéský lid.

104

KAPITOLA PATNÁCTÁ,

obsahující baladu o životě a smrti mladičké Miny.

111

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

provede čtenáře několika městy najednou. Bude řeč o umění i řemesle, což zde ještě tvoří blaženou jednotu, o malířství, batice a stříbrotepectví. Po zhlédnutí památníku neokusu opravdu feudálního skončíme svou pout' na místě chlapeckých snů, v Surabaji.

118

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

popisuje stručně ostrov Bali, jeho zvláštnosti zeměpisné i lidské, zmiňuje se o obětech, zvycích, náboženství, obydlích i chrámech, a také o ženách, které si zaslouhují nejedné zmínky.

125

KAPITOLA OSMNÁCTÁ

líčí pohled na sopky, ale nedbá vědecké přesnosti a dává se unést spíše poesii a citem. Jako protiklad nebo doplněk celé té krásy přináší velmi zevrubný popis slavnostního spalování mrtvých a v závěru objeví nového démona.

133

KAPITOLA DEVATENÁCTÁ

popisuje náboženské baliské tance a ponechává čtenáři, aby uvěřil podle chuti, co mu autor k věření předkládá. Kapitola nelíčí nic víc, než co poutník vlastníma očima viděl.

142

KAPITOLA DVACÁTÁ

a poslední.

150